

Către: Adunarea Generală a Acționarilor a S.N.G.N Romgaz SA

REFERAT

privind achiziționarea de servicii juridice de consultanță, de asistență și/sau de reprezentare externă a SNGN Romgaz SA, în contextul formulării unei cereri de anulare a Regulamentului delegat (UE) 2025/1477 din 21 mai 2025 și a Deciziei (UE) 2025/1479 a Comisiei din 22 mai 2025

Chestiuni prealabile:

La data de 29 iunie 2024, a fost adoptat Regulamentul (UE) 2024/1735 privind instituirea unui cadru de măsuri pentru consolidarea ecosistemului european de producție de tehnologii cu emisii nete zero și modificarea Regulamentului (UE) 2018/1724 (Legea Industriei cu Emisii Net-Zero). Printre altele, această lege urmărește să contribuie la crearea unei piețe la nivel UE pentru serviciile de stocare a CO₂.

Legea Industriei cu Emisii Net-Zero stabilește obiectivul UE de a atinge o capacitate de injectare de 50 milioane de tone de CO₂ pe an. Toate siturile de stocare trebuie să fie proiectate pentru a funcționa cel puțin cinci ani, să respecte principiile de acces liber și deschis și să nu fie utilizate în scopul intensificării recuperării hidrocarburilor. Pentru atingerea acestui obiectiv până în 2030, legea impune producătorilor de petrol și gaze din UE să contribuie la dezvoltarea de situri operaționale de stocare geologică a CO₂ în UE, proporțional cu volumele produse în perioada 2020-2023.

Regulamentul Delegat C 3218/2025 stabilește formula de calcul a obligației pentru entitățile supuse contribuției, inclusiv pragul de producție sub care entitățile sunt excluse de la contribuție, iar Decizia nr. 3222/2025 stabilește pentru trei companii din România obligația de a asigura o capacitate de stocare pentru anul 2030 astfel:

- (a) OMV PETROM SA - cotă alocată de 5880 Mtpa (a 2-a cantitate la nivel UE);
- (b) ROMGAZ S.A. - cotă alocată de 4120 Mtpa (a 3-a cantitate la nivel UE);
- (c) BLACK SEA OIL&GAS S.A. - cotă alocată de 250 Mtpa (a 40-a cantitate la nivel UE).36.

În total, **companiilor obligate din România le sunt repartizate spre acoperire 10,250 Mtpa, respectiv 10,25 milioane de tone de CO₂ de stocat anual din cele 50 de milioane de tone pe care NZIA și-a propus să o acopere - adică mai mult de 20% din obiectivul de stocare**, în condițiile în care **România**, ca stat, deci cu atât mai mult cele trei entități obligate, **este răspunzătoare pentru circa 3% din totalul emisiilor de CO₂ ale sectorului de manufactură din UE între 2020-2023.**

Regulamentul NZIA stabilește de asemenea obligația pentru entitățile obligate de a depune un plan privind modul în care intenționează să își îndeplinească obligația alocată. Conform art. 23 alin. (6) din Regulamentul NZIA, acest plan trebuie depus până la 30 iunie 2025 pentru proiecte care până în anul 2030 trebuie să fie funcționale.

De asemenea, Regulamentul NZIA stabilește obligații de raportare pentru entitățile obligate și o obligație pentru Comisie de a analiza până în 2028 implementarea Regulamentului NZIA și de a face propuneri privind alocările de cote de stocare. Statele membre au de asemenea un termen în care să solicite derogări pentru entitățile obligate și au obligația de a aproba sancțiuni pentru neîndeplinirea obligațiilor impuse de NZIA

Romgaz a depus planul prevăzut de art. 23 alin. (6) din Regulamentul NZIA în termen și a specificat că deși face pași în direcția decarbonizării activității sale prin adoptarea unei strategii de decarbonizare și prin abordarea unei analize etapizate de identificare a unor zăcămintele pentru dezvoltarea de proiecte CCS,

totuși rezultatele analizei realizate prin aplicarea metodologiei de selecție zăcămintele cu potențial nu sunt încurajatoare.

Ca urmare, după ce a indicat pașii parcurși și pașii pe care îi va urma în continuare în analiza oportunității dezvoltării unor proiecte CCS, Romgaz a concluzionat ferm că nu are nicio posibilitate de a-și îndeplini obligația stabilită de Regulamentul NZIA până în 2030. În orice caz, poziția Romgaz a fost în mod constant aceea că nu va putea dezvolta niciun proiect CCS în lipsa unui sistem de garanții privind ocuparea spațiului de stocare odată ce acesta ar fi creat, pentru că nu ar putea obține finanțările necesare pentru o asemenea investiție.

Conform informațiilor disponibile din surse publice, România deține o capacitate estimată de stocare a CO₂ de 514 Mt, împărțită aproape în mod egal între zăcămintele de petrol și zăcămintele de gaze naturale. Responsabilitatea pentru gestionarea și fructificarea acestei capacități este împărțită între Guvernul României și ANRMPSG.

OUG 64/2011 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon a fost recent actualizată, aliniindu-se cu cele mai recente modificări aduse de Directiva CCS, însă actul normativ nu acoperă o serie de aspecte administrative și procedurale necesare pentru ca un proiect de CCS/CCUS să poată fi operațional. Regulamentul NZIA prevede obligații de stocare și alternative teoretice de îndeplinire, dar nu și modalitățile de implementare.

De asemenea, România nu dispune în prezent de strategii naționale dedicate pentru CCS/CCUS, și nu au fost implementate până la acest moment scheme de sprijin pentru a încuraja dezvoltarea acestor proiecte pe piața locală.

Un alt aspect de o importanță majoră îl reprezintă infrastructura de transport. Rețeaua existentă de transport al gazelor naturale din România nu poate fi utilizată pentru transportul de CO₂, dată fiind diferența fundamentală de proprietăți chimice și fizice dintre cele două substanțe, precum și riscurile de integritate structurală și de siguranță asociate. În consecință, atingerea obiectivelor privind captarea și stocarea CO₂ presupune dezvoltarea unei rețele dedicate de transport al CO₂, proiectată și operată conform unor standarde tehnice și de siguranță specifice. În ciuda potențialului de implementare a CCS (nu până în 2030 - însă în viitor, când zăcămintele offshore aflate în prezent în producție vor fi epuizate), absența unei rețele de transport adecvate limitează fezabilitatea proiectelor CCS de amploare.

Așadar este necesară implementarea unor pași suplimentari semnificativi pentru a demara dezvoltarea tehnologiilor CCS/CCUS în România. Astfel, următoarele etape trebuie să privească (i) necesitatea modernizării Legii nr. 238/2004 a petrolului pentru a fi pe deplin în acord cu implicațiile operațiunilor de CCS, (ii) identificarea siturilor de stocare și a emițătorilor potențiali și cartografierea rutelor de transport prin conducte, (iii) crearea unui cadru normativ pentru dezvoltarea unei infrastructuri de transport CO₂, inclusiv în ceea ce privește caracteristicile chimice pe care trebuie să îl aibă CO₂-ul transportat, (iv) actualizarea legislației secundare astfel încât emiterea autorizațiilor de explorare și de stocare să fie posibilă, (v) stabilirea metodelor de conversie a bunurilor aferente activităților petroliere în active utilizare pentru stocarea geologică a dioxidului de carbon, (vi) stabilirea unei strategii eficiente de comunicare la nivel național și local cu autoritățile și publicul, precum și (vii) asigurarea unor surse de finanțare viabile pentru astfel de proiecte.

Având în vedere că normele stabilite pentru identificarea entităților care au obligația de a aduce o contribuție, inclusiv pragul sub care entitățile sunt scutite de contribuție, depășesc mandatul acordat prin art. 23 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2024/1735 al Parlamentului European și al Consiliului privind instituirea unui cadru de măsuri pentru consolidarea ecosistemului european de tehnologii net-zero („Regulamentul NZIA”), respectiv sunt aplicate într-o manieră care poate conduce la distorsionarea concurenței este de preferat inițierea unei acțiuni ce are ca scop anularea Regulamentului delegat nr. 1477/2025 de completare a Regulamentului (UE) 2024/1735 al Parlamentului European și al Consiliului prin specificarea normelor privind identificarea producătorilor de petrol și gaze autorizați care trebuie să contribuie la obiectivul Uniunii privind capacitatea disponibilă de injectare de CO₂ până în 2030, privind calcularea contribuțiilor lor respective și privind obligațiile de raportare care le revin („Regulamentul Delegat”) în integralitate.

Raportat la aceste aspecte, Romgaz a formulat și depus la Tribunalul Uniunii Europene o cerere de anulare a Regulamentului delegat (UE) 2025/1477 din 21 mai 2025 și a Deciziei (UE) 2025/1479 a Comisiei din 22 mai 2025.

Având în vedere complexitatea legislației europene și specificul procedurilor în fața instituțiilor Uniunii Europene, se impune o expertiză specializată în dreptul Uniunii Europene, care nu poate fi acoperită în mod eficient intern prin aparatul juridic propriu.

Scopul principal al achiziției îl reprezintă protejarea intereselor Romgaz într-un context juridic complex, cu implicații internaționale și europene. O apărare eficientă presupune:

- Consultanță juridică strategică, care să permită anticiparea riscurilor și formularea unor poziții solide;
- Asistență juridică în redactarea documentelor procedurale, inclusiv notificări, cereri, răspunsuri la acțiuni sau observații transmise de instituțiile europene;
- Reprezentare juridică calificată în fața instanțelor internaționale sau europene.

Față de aceste aspecte, apreciem ca fiind necesară demararea unei achiziții de servicii juridice consultanță, de asistență și/sau de reprezentare, necesare în contextul formulării unei cereri de anulare a Regulamentului delegat (UE) 2025/1477 din 21 mai 2025 și a Deciziei (UE) 2025/1479 a Comisiei din 22 mai 2025.

Context legislativ:

- Dispozițiile OUG nr. 26 din 6 iunie 2012 privind unele măsuri de reducere a cheltuielilor publice și întărirea disciplinei financiare și de modificare și completare a unor acte normative:

“Art. I

(1) *Autoritățile și instituțiile publice ale administrației publice centrale și locale, indiferent de modul de finanțare și subordonare, societățile naționale, companiile naționale și societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, precum și regiile autonome care au în structura organizatorică personal propriu de specialitate juridică nu pot achiziționa servicii juridice de consultanță, de asistență și/sau de reprezentare.*

(2) *În situații temeinic justificate, în care activitățile juridice de consultanță, de asistență și/sau de reprezentare, necesare autorităților și instituțiilor publice prevăzute la alin. (1), nu se pot asigura de către personalul de specialitate juridică angajat în aceste entități, pot fi achiziționate servicii de această natură, în condițiile legii, numai cu aprobarea:*

a) *ordonatorilor principali de credite pentru autoritățile și instituțiile publice ale administrației publice centrale;*

(3) *În situații temeinic justificate, în care activitățile juridice de consultanță, de asistență și/sau de reprezentare, necesare societăților naționale, companiilor naționale și societăților comerciale, precum și regiilor autonome prevăzute la alin. (1), nu se pot asigura de către personalul de specialitate juridică angajat în aceste entități, pot fi achiziționate servicii de această natură, în condițiile legii, numai cu aprobarea și mandatarea reprezentanților statului sau unităților administrativ-teritoriale în organele de conducere ale acestora:*

a) *de către ordonatorul principal de credite coordonator, în cazul celor la care statul este acționar integral sau majoritar;”*

De menționat faptul că achiziționarea serviciilor juridice este exceptată de la aplicarea Legii nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale potrivit dispozițiilor art. 37 al. 1) lit. d) și al. 3), cu respectarea principiilor care stau la baza atribuirii contractelor sectoriale.

Raportat la toate aspectele prezentate mai sus, vă rugăm să supuneți la vot propunerea de aprobare a achiziției de servicii juridice de consultanță, de asistență și/sau de reprezentare, externă a S.N.G.N. Romgaz S.A. în contextul formulării unei cereri de anulare a Regulamentului delegat (UE) 2025/1477 din 21

mai 2025 și a Deciziei (UE) 2025/1479 a Comisiei din 22 mai 2025, avizată de către Consiliul de Administrație al SNGN ROMGAZ SA prin art. 15 din Hotărârea nr. 83/22.10.2025.

Propunere de Hotărâre:

”Se aprobă achiziția de servicii juridice de consultanță, de asistență și/sau de reprezentare, externă a S.N.G.N. Romgaz S.A., pentru susținerea intereselor societății în cadrul cererii de anulare a Regulamentului delegat (UE) 2025/1477 din 21 mai 2025 și a Deciziei (UE) 2025/1479 a Comisiei din 22 mai 2025.”

Cu stimă,

PREȘEDINTE CONSILIU DE ADMINISTRAȚIE
Dumitru Chisăliță

DIRECTOR GENERAL
Răzvan Popescu

Șef Serviciu Juridic
Alexandru Moişan